

احمد مرانی - عضو هیات مدیره اوپکس

راتن : افول ملی

نظام تشکیلاتی اتحادیه، سندیکا و به طور کل انجمن هایی که برای موضوعات صنفی خاص

به وجود می آیند بر گرفته از خرد جمعی و منطبق بر اصلاح ساختارها و وقایع اقتصادی مهم و تاثیر گذار است. انچه که به جذابیت این گونه تشكل ها، بهای بیشتری می دهد انگیزه افراد و اعضاء به منظور منافع جمعی است. این منافع در شرایط یکسان و در برخورداری از امکانات موجود و تسهیم و تقسیم عادلانه نهاده های تولیدی و تجاری است. چنانچه منافع ملی را ترکیبی از منافع بخش دولتی و خصوصی بدانیم و چهار چوب این منافع را در سه برهه کوتاه، میان و بلند مدت در نظر بگیریم؛ خواهیم دید علیرغم تمامی تلاش ها و علاقه، گروهی برای افزایش سهم ثروت بدون خلق ثروت و به گونه ای کاملا هدفمند و در سایه به زیاده خواهی متسلط می شوند. این گروه حسب در اختیار داشتن رانت گسترش و سازمان یافته از منابع اطلاعاتی و ارتباطی در سطح سیاستمداران و اقتصادیون؛ حجم بالایی از منافع را با کمترین ریسک مال خود می کنند.

نظریه ای انتخاب (Public Choice) بر محور این پرسش بنا نهاده شده است که آیا انتخاب فرد در گروه تابع منافع خود اöst یا آن که منافع جمع ملاک انتخاب و اقدام وی قرار می گیرد. این مساله تحت عنوانی متفاوتی چون انتخاب داوطلبانه، انتخاب اجرایی، انتخاب جمعی، انتخاب منطقی، انتخاب اجتماعی و پارادوکس رای دهنده مورد بحث واقع شده و در رشته های مختلف از آن تحلیل هایی به عمل آمده است. بر اساس تغوری انتخاب عمومی، سیاستمداران و کارگزاران دولتی زندگی خود را فدای منافع شهروندان نمی کنند و رفتار آنان بیش و کم شبیه به تاجران و بازرگانان و صنعت گران است. و اگر آنان کاری به نفع شهروندان انجام می دهند آن کار برای خود آنان نیز منافع مستقیمی را به ارمغان می آورد. به عبارت دیگر سیاستمداران و کارگزاران بخش عمومی بیشتر در پی منافع خویش اند تا در پی منافع شهروندان و در اساس هیچ تضمین یا دلیل منطقی وجود

۵. از مهمترین زیان های ناشی از رانت می توان موارد ذیل را اشاره نمود:

سرگرم شدن نیروی انسانی به کسب رانت و بازماندن از کار مولد؛ پایین آمدن انگیزه تولید؛ افزایش رشد بیکاری؛ گسترش دلالی؛ توقف رشد تکنولوژی در جامعه؛ کاهش بهره وری؛ افزایش تورم؛ حذف وجدان کاری؛ تضاد طبقاتی و دو قطبی شدن جامعه؛ فساد گسترده مالی؛ ناعادلانه شدن سیستم توزیع، و تأمین منافع گروهی خاص؛ فرار سرمایه به خارج؛ مصرف زیاد؛ نالمنی در بخش تولید؛ رشد فعالیت های ناسالم و گرایش سرمایه ها به بخش های خدماتی و واسطه گرایانه.

در حوزه نفت و فرآورده های نفتی، حسب اقتصاد کلان مبتنی بر نفت و ارزان بودن حامل های انرژی منحني صعودی استفاده از رانت متأسفانه متوقف نشده است. از طرفی سیاست های ارزی چندگانه در ادوار مختلف و بهره گیری نامناسب از ظرفیت تولید پالایشگاه ها و مجتمع های پتروشیمی عدم تخصیص خوراک به میزان کافی به واحدهای تولیدی مخصوصا در صنایع پائین دستی و سودهای کلان در تجارت ناسالم فرآورده های نفتی، موجات افزایش این نهاده فساد شده است.

درآمدهایی که خارج از فعالیت های مولدا اقتصادی و با بهره گیری از قدرت و نفوذ سیاسی یا اقتصادی صورت می پذیرد همیشه عنوان آفتی برای نظام اقتصادی هر کشوری حساب شده است. مصدق بارز این کلام همان «راتن و رانت خواری» می باشد